

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCLXVII. Flens ad arcem, depositor tyrannidis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

CCLXVII.

Flens ad arcem, depositor tyrannidis.

AFFECTATÆ TYRANNIDIS SIT ACTIO. Qui tyrannidem deposuerat sub pacto abolitionis, juxta arcem flens deprehensus est, Affectatæ tyrannidis reus est.

DECLAMATIO.

NON fui, judices, dubius eo tempore, quo pœnitentia juvenilis temeritatis rempublicam legibus ac potestati reddidi: quin mihi multum vexationis, siue ab iratis, siue ab invidis immineret. Nec enim iste accusator¹ hodie futuræ tyrannidis in iudicium descendit: nec mihi ullum imminere periculum ex eo crimine, quod intentatur, intelligo. Quapropter & initio actionis, & per omnem orationem nihil magis faciendum mihi esse intelligo, quam ut invocem publicam fidem: ut id quod remisistis, cuius oblivisci optimum putastis, non intra verba modo, primumque promissum steterit: sed penitus animis, ac mente impetrasse videar. Reliqua adeo longe à suspitione affectatæ tyrannidis aberunt, ut propius spectent ad posterorum temporum pœnitentiam. Lacrymas quidem meas, si hic in iudicio temporibus etiam in hac pace & tranquillitate degendum est, quum sint exorandi adhuc animi, multorum sustinenda malignitas: hæc mihi omnia² arx fecit. An ego possum non flere, quotiens cogito quos habuerim parentes, quam domus famam, quas spes adolescentiæ infelici temeritate, damnandis cupiditatibus, everterim, ut sentio, in perpetuum? Nihil est enim quod accusator meus simulatione quadam,³ ad ea quæ præteriere, obliqua maligni-

¹ *Legibus ac potestati.*] Forte, *legibus ac po. potestati*, id est, populi. Vel, *legibus ac populi*. Idem.

² *Hodie futuræ tyr.*] Lego, odio, & paulo post, ut propius spectent ad priorum. Pithœus.

³ *Arx fecit.*] V. c. ara.

⁴ *Ad ea qua præteriere.*] Scribe: quod,

accusator meus, simulatione causæ, & ea, quæ præteriere, obliqua malignitate obijcere conetur. id est, dum videtur & præfert, hanc se causam agere, oneret me invidia præteritorum, quæ abolita & condonata sunt. *Obliqua malignitas*, ut obliquis orationibus & edictis Suetonio, obliqui carminis astus Statio. Gronovius.

lignitate objicere conetur. Ego me fecisse quod nollem, & scio, judices, & confiteor: & quamdiu vixero, semper hoc animo tota mente inhærebit: neque enim illas quæ me tetigerant suspiciones, pertinere ad præsentem defensionem puto: ¹ securissima rep. nec quid illud fuerit, an alienis cupiditatibus obstiterim, ² dum meas simul omnia ista absoluta esse credo, eo tempore quo inter me Remque pub. convenit, ut hæc omnia memoriæ exciderint, ut non ad leges, non ad odium pertinerent: tunc certe laudabatis. Sed quemadmodum apud vos moderationis famam consecutus sum, ita apud me ipsum. Hæc quoque gravis verecundia animo fuit, quod videbar hoc fecisse tanquam moderator. Quid postea? satellitesne contraxi ad arma? habui ante divisam pecuniam? aliquid inter amicos continui? Quid objici mihi potest in futurum, cum præsertim affectatio tyrannidis multa crimina, & quæ non conjectura colligi oporteat, verum manifesta comprehendat? Apparet, inquit, cupiditas tua: fles enim juxta arcem. Si confiterer depositæ potestatis illius pœnitentiam, dicerem tamen aliud esse affectare tyrannidem, aliud cupere. Verum quid signi, quid argumenti istæ lacrymæ habent? flere miratur aliquis hominem? Sed juxta arcem fles. Num ego possum continere lacrymas, quotiens illum locum video, à quo tam libenter descendi? Illic mihi succurrit infamata adolescentia: quotiens arcem vidi, succurrit inde has inimicitias. Sero me accusatores, deprehendistis. Quantum me putatis flevisse antequam descenderem? istius enim affectus argumentum lacrymæ habent. Cæterum affectare tyrannidem, sperantis est, erectioris animi sunt ista crimina: fletus, remissi, fatigati. Tu id mihi criminis ejus argumen-

¹ *Securissima rep.]* Leg. rep. Pith.

² *Dum meas simul omnia.]* Arodius corrigi & supplet: *dum meis indulgerem. Simul omnia.* Fortassis: *an alienis cupiditatibus obstiterim, dum meas finio: omnia ista absoluta esse credo.* Suspicionem mo-

vet ipsam ob tyrannidem depositam quosdam sibi succensuisse, qui scilicet illius invidia peccabant. Ut faciat non alienum à fide, accusatorem inter hos esse potuisse. Gronovius.

gumentum vis videri, ¹ cujus desperatio est. Quæro enim ex te unde istum fletum putes? Nam si affecto, si spero, si rediturum me ad ea, ex quibus in vitus descenderim, puto: quæ causa lacrymarum est? Si vero hoc est, quod animum meum torqueat, quod ex illo fastigio descenderim, quod ex æquo vivam, quomodo affectare possum, quod scio mihi non posse contingere? Eodem revolvatur oratio necesse est, unde cœpit. Ego publicam appello fidem, quæ inter piratas sacra est: quæ inter armatos hostes inducias facit: quæ deditarum civitatum jura conservat. Quaecumque istud est, promisistis, censuistis: ac de me quidem nihil. Mihi enim jam tædio vita est: jamque hæ lacrymæ quotidianæ accesserunt prope ad vota mortis. Illud videte, an si aliquem reipub. error, aut fortuna, si quem aut consilium aliquod, ² aut temeritas miserit, detis locum pœnitentiæ, permittatis emendari: velitis meliores fieri cives.

CCLXVIII.

Orator, Medicus, Philosophus.

³ Contendunt Orator, Medicus, Philosophus de bonis patris, qui testamento eum hæredem reliquerat, qui se probasset amplius prodesse civibus.

DECLAMATIO.

Lex contentionis, & formula, & omne præscriptum Lex testamento patris pendet: cujus vis non est ea, ut quæ-

¹ *Cujus desperatio est.*] Thaddæus, criminis vis augmentum jus videri. Nec aliter Ærodius, nisi quod ejus. Scribe: Tu in me criminis vis argumentum id videri, quod desperationis est. Idem.

² *Aut temeritas miserit.*] Credo, si aliquem reipublicæ error aut fortuna, si aut consilium aut temeritas immiserit. Hoc est, si quis per errorem aut fortunam, &c. reipublicam invaserit, tyrannidem occuparit. Idem.

³ Quintilianus hujus controversiæ

meminit lib. 7. Instit. cap. 2. Multis millibus versuum (inquit) scio apud quosdam esse quæsitum, quo modo inveniremus ultra pars deberet prior dicere, quod in foro, vel atrocitate formularum, vel modo petitionum, vel novissime forte dijudicatur. In schola quæri nihil attinet, cum in declamationibus iisdem narrare, & contradictiones solvere, tam ab actore, quam à defensore, concessum sit. Sed in plurimis controversiis ne inveniri quidem potest: ut in illa,